

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. René Štěpánika v trestnej veci vyžiadanej osoby **P. B.** pre trestný čin účasti na trestnom zoskupení, organizovanej alebo ozbrojenej lúpeži podľa artt. 416, 56, 110624 par. 1 and 625 no. 2 and 61 Trestného zákona Talianskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 29. januára 2014 v Bratislave, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2014, sp. zn. 1Ntc 1/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. B. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na podklade návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 KPt 9/14/1100, bol **P. B.** uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2014, sp. zn. 1Ntc 1/2014, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len EZR) vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť dňom 14. januára 2014 od 8.20 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Na **P. B.** bol totiž vydaný európsky zatýkací rozkaz z 2. augusta 2013, Úradom predbežného vyšetrovania pri trestnom súde v Bozene, sp. zn. 5128/12 R.G.N.R.-501446/13 R.GIP, pre trestné činy účasti na trestnom zoskupení, organizovanej alebo ozbrojenej lúpeži podľa artt. 416, 56, 110624 par. 1 and 625 no. 2 and 61 Trestného zákona Talianskej republiky, za účelom jeho trestného stíhania v predmetnej trestnej veci.

Proti uzneseniu krajského súdu o vzatí do predbežnej väzby podal P. B. v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorú aj bližšie písomne odôvodnil.

V jej odôvodnení namietal, že rozhodnutie o vzatí zadržanej osoby do predbežnej väzby je rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem formálnych podmienok vyžaduje aj zistenie materiálnej podmienky, t. j. obavy zo zmarenia účelu konania o EZR, ak by sa takéto konanie viedlo na slobode.

Z napadnutého uznesenia vôbec nie je zrejmé, či takéto materiálna podmienka existuje. Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s touto otázkou nijako nevysporiadal. Jeho postup je treba preto považovať len za formalistický a teda nezákonný.

V ďalšom namietal, že záznam o EZR (nahradzujúci samotný EZR) neobsahuje rodné priezvisko vyžiadanej osoby. Nezodpovedá preto zákonu a nemôže slúžiť pre potreby konania o EZR. Napokon poukázal aj na to, že pri jeho zadržaní v Taliansku boli porušené jeho práva, nebol prítomný tlmočník, prehliadka jeho tela a motorového vozidla bola vykonaná bez relevantného povolenia.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z predbežnej väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej

väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní 12, nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní 13, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

V danom prípade všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby boli splnené napriek tomu, že v zmysle sťažnostných námietok P. B. odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, materiálnej podmienky väzby, je celkom formalistické, arbitrárne.

Vyžiadaná osoba, P. B., bol zadržaný v Bratislave 14. januára 2014 o 8.20 hod. Návrh krajského prokurátora na jeho vzatie do predbežnej väzby bol krajskému súdu doručený 14. januára 2014 o 14.20 hod., ktorý v zákonom stanovenej lehote o tomto návrhu rozhodol (16. januára 2014 o 9.39 hod., čl. 11).

Všetky formálne podmienky pre vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, vrátane zákonných lehôt pre rozhodnutie súdom boli teda splnené. Zákonu zodpovedá aj predložený formulár a rozsah súboru údajov v ňom uvedených, ktorý do predloženia EZR má rovnaké účinky. Neuvedenie rodného priezviska v ňom nemá pre identifikáciu osoby v tomto prípade žiadny význam. Ani P. B. rodné priezvisko nikde neuvádza, t. j. ani pri úkonoch trestného konania v Slovenskej republike po jeho zadržaní.

Prvostupňový súd v zmysle citovaného § 15 ods. 2 nebol viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. Vzatie sťažovateľa do väzby je plne odôvodnené potrebou zabránenia zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. V tomto prípade materiálna podmienka väzby je daná charakterom trestnej činnosti uvedenej v EZR, ktorou má byť účasť vyžiadanej osoby na trestnom zoskupení, organizovaní lúpeže v rôznych krajinách viacerými skutkami. Uvedené skutočnosti sú dostatočne vyjadrené aj v opise skutku, ktorý je jej kladený za vinu (čl. 8).

Nad rámec uvedeného najvyšší súd dodáva, že odôvodnenosť postupu súdu podľa citovaných ustanovení zákona o EZR podporuje aj skutočnosť zistená výsluchom vyžiadanej osoby, ktorá uviedla, že na polícii v Talianskej republike po jeho zadržení 9. septembra 2012 sa stretla so svojimi tiež už zadržanými známymi dvomi osobami. V tejto súvislosti treba podotknúť, že EZR talianskymi orgánmi bol vydaný aj na A. W. a J. K., ako to vyplýva z návrhu krajského prokurátora.

Nakoniec najvyšší súd dodáva, že v rámci konania o EZR dožiadaný štát, Slovenská republika nie je oprávnená preskúmať oprávnenosť trestného stíhania v Talianskej republike a zákonnosť úkonov vykonanými jej orgánmi podľa jej zákonodarstva (porušenia zákona). Táto povinnosť v plnom rozsahu ťaží štát pôvodu (v tomto prípade Taliansku republiku) a môže byť namietaná len v konaní pred jeho orgánmi.

Na základe uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby - P. B. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. januára 2014

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová